

W Brettenwood w Stanie New Hampshire opracowuje plan utworzenia banku narodów zjednoczonych dla rozbudowy i popierania rozwoju gosp. Przewodniczącym komisyi jest sławny ekonomista ang. banku prof. Lord Keynes. Oświadczył on, że celem banku jest zapewnienie kredytów na rekonstrukcję zniszczonych krajów i uzupełnianie w ten sposób działalności UNRA, mającej na celu pomoc bezpośrednią. Na dalszą metę celem banku będzie rozwój potencji gosp. poszczególnych krajów i ogólne powiększanie obrotów. U podstawy projektu prof. Keynesa tkwi zasada kolektywnej gwarancji kredytów ze strony wszystkich narodów, będących udziałowcami banku. W ten sposób ryzyko, wynikające z udzielania gwarancji rozkłada się na wszystkich. Gwarantowanie pożyczek prywatnych ma stanowić główne zadanie przyszłego banku. Bezpośrednie udzielanie pożyczek będzie stanowiło tylko niewielką część jego funkcji. Najważniejszą funkcją pozostanie gwarantowanie kredytów, połączonych z pewnym ryzykiem i popieranie w ten sposób z prywat. działalności kredytowej. Ta zasada spotkała się z krytyką ze strony ameryk. kół bankowych, zarzucającą, że zdrowe inwestycje obejda się bez gwarancji, a inwestycje ryzykowne nie powinny wogóle mieć miejsca. Prof. Keynes odpowiada na to, że kredyty, nie oparte na zdrowych podstawach nie będą wogóle gwarantowane. Nie chodzi o to, by bank współzawodniczył z działalnością kredyt., wynikającą z prywatnej inicjatywy, tylko, by umożliwić krajom, gwałtownie potrzebującym pomocy kredyt., uzyskiwanie tych kredytów, jeśli owe kraje nie mają możliwości uzyskania inną drogą kapitałów. Dzięki zasadzie gwarancji kolektywnej dadzą się uniknąć ujemne konsekwencje wynikające z zależności dłużnika od jednego tylko kraju, występującego w roli wyłącznego wierzyciela. Można tu przytoczyć dwa przykłady: mianowicie Polskę i Czechosłowację. Rząd polski opracował 10-letni program uprzemysłowienia kraju, wymagający rocznie kredytów w wysok. 50.000.000 funtów ster.-